

**"הרי שלוחו של אדם  
כמותו, ואין לך קירבה  
יותר גדולה מזו" |  
המשך סיפורו המרתק של  
השליח הרב פייביש ווגל**

# "עליך לפעול מתוך רחבות"

**"הצלחה רבה בעבודת הקודש ולא  
להתרשם כלל... כי ה' אתנו" - כך כתב  
הרבי לשליח הרב פייביש ווגל, באחת  
מהתשובות הרבות שזכה לקבל לאורך שנות  
השליחות בלונדון • ההדרכה המיוחדת לא  
לקבוע מראש פגישה עם גבירים; ההוראה  
לפעול מתוך רחבות דו דאָרפסט גיין מיט  
אַ ברייטקייט; ההנחיה שכל מקורב שהינו  
'מקבל', יהפוך בעצמו ל'משפיע'; וה'יחידות'  
שהסתיימה במילים המפתיעות 'נתראה  
בקרב' • המשך סיפורו המרתק של אחד  
מראשוני השלוחים של הרבי בעולם שנשל  
חלק מרכזי בביסוס מפעל השליחות של  
הרבי, וסיפורם של כמה מהאישים שזכה  
לקרב לרבי • חלק שני**

שלום מגידמן

הרב ווגל  
נואם באירוע  
של 'ידידי  
ליובאוויטש'  
באנגליה,  
בראשה עמד  
עשיריות בשנים

## התקופה

שבה הגיע ללונדון הרב פייביש ווגל - מראשוני השלוחים של הרבי בעולם ומבוני אימפריית ליובאוויטש באנגליה, שבשבוע שעבר פרסמנו חלק ראשון מזיכרונו המאלפים - הייתה תקופת ייסוד ליובאוויטש בלונדון והקמת 'בית ליובאוויטש' הגדול בעיה עם הגיעו, הפשיל הרב ווגל שרוולים והחל לעמול על קשר עם גורמים בעלי השפעה והון וגיוסם לטובת ייסוד ומיסוד חב"ד במדינה. בית הספר החב"די שהוקם עד מהרה בלונדון היה חידוש רב משמעות בקנה מידה עולמי. בכל העולם עוד לא הוקם בית ספר יהודי שמשלב גם לימודי קודש וגם לימודי חול. היהודים המקומיים שלחו בהמוניהם את הילדים לבית הספר שהלך וצמח, וזו הייתה פריצת דרך בהפצת היהדות.

הרב ווגל היה לפניו של חב"ד באנגליה. הוא ניהל קשר עם רבנים, אנשי ממשל, פילנתרופים, אנשי מדע ודמויות מרכזיות בעולם התרבות, שרבים מהם התקרבו באמצעותו לרבי, בשמשו איש הקשר להעביר את מסרי הרבי אליהם.

"ידוע לי", מספר חתנו של הרב ווגל, הרב יונה פרוס, "שהתיק הגדול ביותר שקיים בארכיונו של המזכיר



# מרכז מעייני ישראל בארה"ק

רשת הכוללים לנגלה וחסידות • בתי מדרש לתורה ולתפילה

## כוס תנחומין

בצער רב וביגון ובלב דומע, משתתפים אנו באבלו הגדול של ידידינו עוז המסור ונתון בלב ונפש לכל ענייני רבותינו נשיאינו נבג"מ זי"ע

הנגיד המפואר העוסק בצ"צ באמונה

## הרה"ח הרב חיים יעקב לעבאוויטש שליט"א

מגדולי פטרוני 'מעייני ישראל'

וכל המשפחה הרוממה שיחיו

על פטירת אביו החשוב, האיר פנים לכל אדם בסבר פנים יפות הסתופף בצילם של גדולי האדמו"רים והצדיקים

הרה"ח הרב ברוך מרדכי יהודה ז"ל

והננו להביע תנחומינו מעומקא דליבא

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים

ונזכה לקיום היעוד הקיצו ורננו שוכני עפר והוא בתוכם

בביאת המשיח תיכף ומיד ממש

## הנהלת מעייני ישראל בארץ הקודש



הרב וועל בתון. מימין: הרב מאניס פרידמן. משמאל: רבה הראשי של בריטניה הרב לורד יונתן זקס ע"ה, שהתקרב לרבי על ידי הרב ווגל; ויבלח"ט הרב ווגל והרב מאניס פרידמן

**"זה היה יסוד אצל הרבי - שכל מקורב שהינו 'מקבל', יהפוך בעצמו ל'משפיע'. הוא לא רק מתקדם בעצמו, הוא עולה רמה ומקדם גם אחרים. אצל הרבי - זה היה יסוד בפיתוח מפעל השליחות"**



"הרבי רצה לקבל דיווחים כל העת". הרב ווגל

ההצלחה של זה"ה אחת הפעולות החשובות שביססו את חב"ד באנגליה הייתה קיום 'דינרים' שבהם גויס כסף רב לפיתוח הפעילות. הדינר הראשון התקיים כבר כשנה לאחר בואו של הרב ווגל ללונדון. "לאחר הדינר הראשון", מספר הרב ווגל, "אמר לי הרבי שהאסטרטגיה צריכה להיות - שמשתתפי הדינר שתרמו, יקיימו בעצמם מפגשים בסלון ביתם ואליהם יזמינו את מעגל החברים שלהם, שגם הם יתגייסו לתמוך בפעילות חב"ד, כך שמעגל התומכים יתרחב.

"זה היה יסוד אצל הרבי - שכל מקורב שהינו 'מקבל', יהפוך בעצמו ל'משפיע'. הוא לא רק מתקדם בעצמו, הוא עולה רמה ומקדם גם אחרים. אצל הרבי - זה היה יסוד בפיתוח מפעל השליחות.

"זה חשוב גם משום שההשכלה של עמידה במצב סטטי - של אדם שלא מתקדם ועולה רמה - היא נסיגה. השפעה על אחרים מבטיחה את התקדמותו".

### 'דארפסט גיין מיט אַ ברייטקייט'

דברו על התומכים, מוסיף הרב ווגל ומספר: "הרבי היה כותב מכתבים לרבים מתומכי ליובאוויטש בלונדון, ושולח לי העתק מהם. במכתב הרבי היה מודה להם באופן אישי על תמיכתם. המכתב היה יקר לליבם, רבים מהם מסגרו אותו ותלו על הקיר. הם היו גאים מאוד בכך שהרבי כתב להם.

"במכתבים האלה הרבי היה כותב להם: 'אתה תשמע מעמיתי' (You will have heard from my colleague), בהתכוונו אליי... מובן שאתה יודע שאינך נמצא במקום הזה, אבל הרבי מרומם אנשים למקומות שהם רחוקים מהם לחלוטין.

"באחת הפעמים שכתבתי לרבי על קשיים רבים שהיו מנת חלקי, אמר לי הרבי: 'דו דארפסט גיין מיט אַ ברייטקייט' [עליך לפעול מתוך רחבות].

הרב יהודה קרינסקי שי' המוקדש לביקורי אישים אצל הרבי - הוא התיק של חותני. הוא שלח רבים מאוד אל הרבי, ובכל פעם כתב לרב קרינסקי שהיה אחראי על קבלת הפנים וליווי האישים הללו".

בראיון זה זה אנו שומעים מפי הרב ווגל זיכרונות משנות השליחות, הוא משתף אותנו במענות קודש שקיבל במגוון תחומים ומספר על כמה מהאישים שזכה לקשר לרבי.

### לא לקבוע פגישה מראש

בשלהי חודש תשרי תשכ"א מגיע הרב פייביש ווגל ללונדון וממונה למנהל קרן ליובאוויטש. תפקידו היה לגייס כספים, לארגן 'דינרים' שנתיים, לנהל את הקשר עם הבנקים והגופים השונים וכן הלאה. עם זאת היה הרב ווגל אחראי על קשר עם בתי כנסת שונים ברחבי לונדון, בהם היה נושא דברים ומוסר שיעורים.

"לאחר הגיענו ללונדון", הוא מספר, "לא דיווחתי לרבי במידה ובתדירות שהרבי רצה שאדווח לו. כחודשיים אחר צאתנו לשליחות, בי"ז כסלו תשכ"א, כתב לי הרבי:

**לפלא הכי גדול העדר כל ידיעות ומכתבים ממנו ומאת זוגתו ת' - אף שנתקבלו ידיעות אודותם מהתחלת פעולות.**

"זה נתן לי דחיפה אדירה ורצון לכתוב יותר לרבי ולדווח לו על הנעשה. עד לאותו מכתב חשתי שלא בנוח לכתוב לרבי בלי שאוכל לבשר על הישגים משמעותיים, אך האמת היא שהישגים משמעותיים מגיעים רק אחרי עבודה קשה וארוכה והרבי רצה לקבל דיווחים כל העת.

"נוסף לעבודתי העמוסה במהלך היום, הייתי הולך לאסוף כסף כל ערב, ממש כל ערב. בסטמפורד היל הסמוכה ללונדון התגורר באותם ימים ר' שלמה פערין ע"ה. הוא היה סוחר פרוות שתמך בחב"ד בנדיבות רבה מאוד. הוא היה יהודי ירא שמיים, שבשנים מוקדמות יותר אירח בביתו את החסיד ר' איצ'ה דער מתמיד, עובדה שבה היה גאה מאוד. בתקופה הראשונה הוא היה מצטרף אליי פעמים רבות לגיוס הכספים, נסענו לפרבר המפסטד-גארדן, שבו הכיר אנשים רבים, והוא נהג לדפוק על דלתות הבתים ולעורר את האנשים לתמוך בליובאוויטש כפי שהוא עושה. הוא היה דמות חשובה מאוד בהתפתחות המוקדמת של ליובאוויטש בלונדון".

הרב ווגל מספר על הוראה מעניינת מאוד שקיבל מהרבי באשר לגיוס הכספים בבתי הגבירים: "פעמים רבות הייתי מתאמץ להגיע לביתו של גביר מסוים אך למעשה הוא לא היה בבית באותה שעה, או שהדלת לא נפתחה. עקב העובדה הזאת שאלתי את הרבי אם עליי לקבוע פגישות מראש. תשובת הרבי ב'יחידות' הייתה: עדיף שלא.

"הבנתי את ההוראה הזו מאוחר יותר, שכן גם כאשר ניסיתי לקבוע פגישות - זה היה קשה באותה מידה. ואילו במקרים המעטים שהצלחתי להיכנס לביתו של מישהו אף שלא נקבעה פגישה - הייתה הצלחה מרובה, שלעיתים הפכה להצלחה שנמשכה שנים ארוכות, כך שאומנם היה קשה להצליח להפגש עם אנשים בלי לקבוע מראש, אבל כאשר פגישה כזו כן התקיימה - ראינו את

# מרכז שני-אור

בית כנסת חב"ד - הר נוף

## כסא דנחמתא

בצער רב וביגון על האבידה הגדולה, משתתפים אנו בכל לב בצערו הגדול ובאבלו הכבד של כמ"ע ידידנו ותומכינו הנעלה והנכבד מאד, תושב השכונה ועמוד התוך של עניני חב"ד באזור, דגול מרבבה ורב פעלים, הנגיד הנדיב הרודף צדקה וחסד

## הרה"ח הרב ר' חיים יעקב ש"י לעבאוויטש

וכל המשפחה החשובה שיחיו

עם פטירת אביו היקר והנכבד, החסיד הדגול, איש התורה והחסד, טוב ואהוב לשמים ולבריות ושמו מפארים

## הרה"ח הרב ר' ברוך מרדכי יהודה ע"ה

בעל הנחמות ינחמם ומעתה ועד עולם לא ידעו עוד צער ויגון ואך טוב וחסד הנראה והנגלה יהיו מנת חלקם תמיד

ונזכה במהרה לקיום היעוד הקיצו ורננו שוכני עפר והוא בתוכם בגאולה האמיתית והשלימה מיד ממש

תושבי השכונה - מתפללי בית המדרש הגבאים - הנהלת בית הכנסת

## אין לך קורבה גדולה מזו!



הרב ווגל משתף אותנו במענה נדיד מאוד שזכה לקבל מהרבי: באחד המכתבים המוקדמים ביותר שקיבלתי בהיותי בשליחות, בשנת תשכ"ב, כתב לי הרבי בשולי הגיליון של המכתב: **לכתבו שהוא רחוק מהמעין כו' - ח"ו לאמר כן. ואדרבה - במילוי שליחות, הרי שלוחו של אדם כמותו. ואין לך קורבה**

יותר גדולה מזו. - היפך מוחלטי מהנמצא בקרבת מקום גשמי בהיפך מהרצון כו'. וק"ל. כלומר: אין קרבה גדולה יותר מההימצאות בשליחות, שבה השליח הוא כמותו של המשלח, ואילו כאשר נמצאים בקירוב מקום גשמי לרבי, כאשר ההימצאות שם הינה בניגוד לרצונו - הרי זה להפך.

"מדי דברנו על יחס הרבי לטבע האנגלי, אני נזכר שבשנת תשכ"ז, כאשר הוקם בניין חדש של 'בית ליובאוויטש', התעורר דיון על מועמד אפשרי שימשש אורח הכבוד במעמד הפתיחה, וחשבנו שאולי האורח המתאים הוא שגריר ארה"ב בבריטניה.

"כשכתבנו על כך לרבי, הרבי ענה במפתיע על ההצעה: 'כדאי לחקור את התגובה האפשרית של הקהל האנגלי לעובדה שאורח הכבוד בחגיגת פתיחת מוסד אנגלי הינו אמריקאי'.

"זה הדהים אותנו מאוד. הרבי דייק את הבנתנו בפסיכולוגיה של העם במדינה שבה אנו פועלים. זו הייתה תובנה חשובה מאוד שהשפיעה על גישתנו מאז ועד היום - עד אז חשנו שאנו 'לויין' של ארה"ב - אומנם ב'רוחניות' אנו אכן 'לויין' של הרבי, אבל הרבי רצה שבכל מדינה יתנהלו לפי נימוסי המדינה. הרבי הביט לתוך מוחו וליבו של הקהל האנגלי שציפה לראות את מרכז ליובאוויטש לא כמשהו ש'הונחת' מבחוץ, אלא כמשהו שנוצר מתוך המדינה עצמה.

"אספר על עובדה מעניינת נוספת: פעם שאלתי את הרבי היכן עליו לגייס כספים. הרבי אמר בחיך: 'בלונדון יש הרבה כסף. אולי כדאי לנסוע מדי פעם לערים אחרות, אבל בעיקר בלונדון'. זה הוכח נכון כל כך..."

## "לאחר הדינר הראשון, אמר לי הרבי שהאסטרטגיה צריכה להיות - שמשותפי הדינר שתרמו, יקיימו בעצמם מפגשים בסלון ביתם ואליהם יזמינו את מעגל החברים שלהם"



פרסום ראשון של מכתב נדיר אל הרב ווגל, חודשים ספורים לאחר צאתו לשליחות. 'ולפלא שבכל מכתבו חוזר וכותב על דבר העלמות והסתרים, והרי נוסף שבכלל אין להדר בענינים כאלו, לכאורה גם הידור כבר ישנו בזה, ופשיטא שאין כוונתי לצעוק על העבר, כי אם בהנוגע לעתיד. ומתחיל מעתה הכי קרוב, זאת אומרת יום כתיבת המכתב על אחת כמה וכמה יום קבלת המכתב ולמחרתו וכו'".

והרבי הוסיף: עליך לדעת ולזכור שאתה שליח של 'תנועת ליובאוויטש' (Lubavitch movement) 'זוי מ'רופט דאָס אָן' [כפי שמכנים זאת]. "הרבי החדיר בי את ההכרה הזאת וגרם לי לפעול מתוך תחושת גאווה. "בהזדמנות אחרת, בהתוועדות פורים תשל"א, קרא לפתע הרבי 'זעקו אז וואַגעל זאל זאָגן לחיים. מאַכן אַ צמצום אין גאַנץ לאַנדאָן [לראות שוואגל יאמר לחיים. הוא עושה צמצום בכל לונדון]. כעבור כמה רגעים קרא הרבי בקול: וואַגעל!, והורה: גיט עם ביד רחבה! [לתת לו ביד רחבה]. אזי אמר לי הרבי: לחיים ולברכה!. זו הייתה רמיזה חריפה לכך שגישתי הייתה בקו שלא עלה בקנה אחד עם האופן שבו הרבי רצה שהדברים יתנהלו. הפעולות והפרויקטים התפתחו הרבה מעבר לתקציב ואני הייתי מתוח מכך, חשתי שהאחריות רובצת על כתפיי, וכנראה רציתי להגביל זאת.

"הרבי נתן לי את המסר בנוגע לאופן שבו אני צריך לפעול, בלי הגבלות, בלי לצמצם את הפעילות. "ופעם אירע שנכנסתי ל'יחידות', ובמכתבי התאונתי על כך שצורת העבודה שבה עלינו לגייס כסף בסכומים עצומים, מעבר לרמות המצוינות של גיוס כספים, קשה עבורי. "הרבי פנה אליי ואמר: 'עליך להיות בטוח ולזכור מה אמר כ"ק מ"ח אדמו"ר. הוא אמר בשם אדמו"ר האמצעי, שאמר בשם אדמו"ר הקדון - שבכל העניינים הנוגעים ליראת שמיים - תהיה בהצלחה וידם על העליונה".

כשהרב ווגל מדבר על ה'יחידות' שזכה להן הוא מתאר קושי שחווה. "חשתי שה'יחידות' היא 'גשישה' שאינה 'שוויונית' כלל - איך אני יכול לקחת מזמנו היקר של הרבי. חשתי שאינני ראוי להעלות את כל טרדותי ומחשבותי. אך בכל פעם ברגע שעלתה בי תחושת השפלות הזאת הרבי דחה זאת מכל וכל עד שנפטרתי מהתסביך הזה לחלוטין כאשר נכנסתי ל'יחידות'.

"בשנת תשכ"ז נכנסתי ל'יחידות', בסביבות פורים, והרבי אמר לי במהלך ה'יחידות' שעליי למסור פרישת שלום ליהודים בלונדון (בביטוי הזה עצמו טמון דבר נפלא: לכאורה, אני אדם יחיד, איך אמסור פ"ש לכל היהודים בלונדון? - אבל הרבי מרומם אותנו לראות את עצמנו, או להציב את עצמנו, במקום גבוה בהרבה מכפי שאנו מדמיינים).

"הרבי הוסיף: 'צריך להזכיר להם ש"משנכנס אדר - מרבים בשמחה", וזה מתייחס גם לתושבי לונדון. ואז הוסיף הרבי בחיך: 'ואולי זה מתייחס במיוחד ליהודים בלונדון...".



אגודת קרית חב"ד ומוסדותיה  
בעיה"ק צפת ת"ו

# איגרת תנחומין

בצער רב ובכאב משתתפים אנו בצערו הגדול ובאבלו הכבד של כב' ידידי הנעלה והנכבד, איש חי ורב פעלים, הנגיד המפואר רודף צדקה וחסד ועוסק בצ"צ באמונה, מסור ונתון לענייניו הק' של הרבי וידיד ותיק ותומך נלהב בפעולותינו ומוסדותינו הק'.

## הרה"ח הרב חיים יעקב שי' לעבאוויטש

וכל המשפחה הנכבדה שיחיו

על פטירת אביו, הנכבד והנעלה,

## הרה"ח הרב ברוך מרדכי יהודה ע"ה

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון בירושלים

בהמשך הפעולות הברוכות תמצאו חיזוק ונוחם ומעתה ועד עולם אך טוב וחסד ירדפוכם תמיד, ובמהרה יקויים היעוד הקיצו ורננו שוכני עפר וכ"ק אדמו"ר זי"ע בראשם, והוא ז"ל בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

הרב חיים קפלן,  
יו"ר

# אפילו יום אחד

"ר' בנציון ריידר, שהתקרב לרבי על ידי הרב ווגל, סיפר את הסיפור הבא: "באחד מערבי ההתרמה שהתקיימו בלונדון לטובת 'בית ליובאוויטש' אמר לי אחד המשתתפים, מהתומכים המרכזיים של ליובאוויטש, שהוא מוציא את הכספים שאותם הוא תורם מן ההכנסות המנוכות ממס, ואילו ניתנה לו האפשרות להוציא את הכסף מרווחי העסק באופן ישיר - היה יכול לתת יותר.

"הוא שאל אותי, כרואה חשבון, אם אוכל להציע לו דרך חוקית שבאמצעותה יוכל להתגבר על הבעיה. "הפניתי אליו כמה שאלות על עסקיו וכעבור זמן מה הצעתי לו שיטה שעלתה בדעתי, תוך ניצול פרצה מסוימת בחוק, שתפתור את הבעיה. 'אין בעיה', הוא השיב לי, 'בפעם הבאה שאסע אל הרבי אשאל אותו על כך, ואם הוא יאשר - כן אעשה'.

"חלף זמן ופגשתי אותו שוב. שאלתי אותו מה אירע ולמרבה הפתעתי הוא סיפר לי שהציג את התוכנית בפני הרבי והרבי אמר שהתוכנית איננה טובה. האגו שלי נפגע מעט, ויודאתי איתו שהוא פירט את התוכנית במדויק, וביקשתי את רשותו שבפעם הבאה שאזכה לשוחח עם הרבי אשאל אותו על כך. הוא הסכים, והוסיף שאם הרבי יאשר זאת - יעשה כעצתי.

"חודשים ספורים לאחר מכן, כאשר שוב היינו בניו יורק, שאל הרבי בסיום ה'חידושים': 'האם ברצונך לשאול עוד משהו?'. ציינתי את כל פרטי הסיפור והוספתי שהבנתי שהרבי אמר שזו תוכנית לא טובה. "הרבי חייך ואמר: 'חס ושלום, מעולם לא אמרתי שהתוכנית איננה טובה, אמרתי לו רק שלא יבצע אותה'. שאלתי: 'אם הוא רוצה לתרום כסף והתוכנית טובה - מדוע לא לבצע אותה?'

"חיוכו של הרבי התרחב, והוא אמר: עוד תראה. "באנגליה, שר האוצר מציג בבית הנבחרים את תקציב המדינה לצד חוקי המיסוי החדשים על כל פרטיהם. פרטים אלה נשמרים בחשאי גמורה, ואפילו חברי הקבינט של ראש הממשלה לא יודעים אותם במלואם מראש. למעשה, אם יש הדלפה - שר האוצר צריך להתפטר. אירע פעם, מספר שנים קודם לכן, שבדרכו לבית הנבחרים להציג את התקציב ראה שר האוצר עיתונאי שעישן סיגריה ורמז לו: בעתיד אתה תשלם על כך יותר. שר האוצר הזה נאלץ להתפטר!

"ובכן, שלושה חודשים לאחר שיחתי עם הרבי הציג השר את התקציב, תיקן את הפרצה שרציתי לנצל, ולא זו בלבד - אלא החיל את התיקון רטרואקטיבית, בצעד נדיר מאוד. אילו היה אותו תומך של חב"ד נענה לעצתי, לא זו בלבד שלא היה חוסך את הכסף - אלא שהיה מסתבך בהוצאות נוספות."

והנה סיפור נוסף מפי ר' בנציון: "בקיץ תשל"ה נסעתי לדטרויט למספר פגישות עסקיות. "הגעתי ביום שלישי בבוקר, היו לי פגישות עסקים כל אותו יום, ובערב נסעתי לשהות למשך הלילה אצל אחד האנשים שהיה קשור בפגישות העסקיות, שמשפחתו הייתה קשורה עם קהילת חב"ד המקומית.

"המארחים שלי הזמינו כמה זוגות לביתם באותו ערב. אף שלא יזמתי זאת, השיחה גלשה לענייני דת, ואחד הגברים שם כל הזמן שאל שאלות בבדיחות הדעת בנושא תפילין, כגון: 'מדוע התפילין אינן יכולות להיות עגולות?' רמי אומר שהן צריכות להיות שחורות?!. ארוחת הערב הסתיימה בסביבות השעה שתיים לפנות בוקר.

"כשנפרדנו זה מזה, אמרתי לאיש ששאל את השאלות: אני מניח שיש לך עניין מיוחד בתפילין; האם זו הסיבה לכך ששאלת את כל השאלות הללו בקשר לתפילין?'

"לא הנחתי תפילין יותר מ-20 שנה! הייתה תשובתו. "הוא אמר: 'כל אחד כאן הולך עתה לביתו לישון, אך אני הולך לעבודה. יש לי מאפייה, ואנחנו עובדים במשך כל הלילה. אם אתה רוצה שאני תפילין, אתה יכול לבוא למאפייה שלי ב-6:30 בבוקר. בשעה הזו אני בהפסקה בין האפיות, ואוכל להניח תפילין'.

"אני מוכרח להודות שזה לא הסגנון שלי, אך לא יכולתי לסרב. ביום רביעי ב-6:30 התייצבתי במאפייה ובידי זוג תפילין, סידור וכיפה, ובין שקי הקמח הוא הניח תפילין. מה שהפתיע אותי הוא, שהוא לא נזקק כלל לעזרה - הוא ידע בדיוק מה לעשות ומה לומר.

"אחרי שסיים אמרתי לו: 'נראה שאתה יודע בדיוק איך להניח תפילין, אתה מכיר את הברכות והתפילות, מדוע אינך מניח תפילין יום יום?'. הוא אמר לי שאין לו תפילין, ושזו לא אחת מהעדיפויות שלו לקנות אותן כרגע, אך אם משהו ייתן לו זוג תפילין, הוא יניח אותן בקביעות. עניתי שאני חוזר לאנגליה דרך ניו יורק, אך מצפה לשוב לדטרויט בעוד שישה שבועות ואז אביא לו זוג תפילין.

"באותו ערב טסתי לניו יורק ושהיתי בלילה בקראון הייטס. ביום חמישי בבוקר התפלתי עם הרבי והכנסתי פתק. כתבתי לרבי על פגישות העסקים שהיו לי ועל האפיוזדה עם האיש בדטרויט ועל התפילין. סיימתי את הפתק בכותבי לרבי שאני חוזר ללונדון באותו ערב, יום חמישי, ושאי כבר מחכה מאוד לשבת, שתהיה שבת מיוחדת, שכן כל המשפחה שלי תהיה עימנו בביתנו בלונדון: בת, בעלה ושלושת ילדיהם מלונדון, בת, בעלה והתינוק מניו יורק, ובני שלומד בארץ וישהה אצלנו בטרם יחזור לניו יורק. זו תהיה הפעם הראשונה שבה כל המשפחה, כולל הנכדים, יהיו יחד בשבת.

"לאחר התפילה נסעתי למנהטן. היה בכוונתי לחזור לברוקלין בזמן לתפילת מנחה עם הרבי ואז לצאת לשדה התעופה כדי לחזור הביתה. "זמן קצר לפני תפילת מנחה חזרתי ל-770, והמזכיר של הרבי אמר לי שניסה להשיגי כי יש לו תשובה מהרבי על הפתק שלי. "בתשובתו הרבי נתן ברכה לפגישות העסקים, אך כתב: האם אתה חושב שזה נכון שיהודי שהניח תפילין אתמול בפעם הראשונה אחרי 20 שנה, יחכה עוד שישה שבועות כדי שאתה תקנה לו זוג תפילין כדי שיוכל לבצע שוב את המצווה? אתה צריך לקנות את התפילין היום, ואם תוכל לסדר שהן יגיעו אליו בדטרויט בזמן שעוד יוכל להניח אותן היום, מה טוב; אם לא, אתה צריך לחזור אישית לדטרויט היום עם התפילין כדי שהאיש יספיק להניח אותן בזמן. אתה צריך לעשות זאת גם אם זה אומר שלא תהיה עם המשפחה שלך בשבת.

"הרבי הוסיף: וכאשר היהודי הזה יראה כמה חשוב לך שלא יחמיץ אפילו יום אחד של הנחת תפילין, תהיה למצווה הזו חשיבות מיוחדת בעיניו.

"היו מספר בעיות. היה זה זמן של פיקוח על מטבע זר באנגליה, ואפשר היה לקחת רק כמות קטנה של מטבע זר לחו"ל; השתמשתי כמעט בכל הכסף שהיה ברשותי, ונשאר לי רק מעט מאוד. בוודאי לא היה לי סכום מספיק לקניית כרטיס טיסה נוסף. הבעיה השנייה הייתה להשיג זוג תפילין בקראון הייטס. משום מה בכל המקומות שניסיתי לא היה זוג תפילין זמין.

"לבסוף הצלחתי לקנות זוג תפילין בחנות ברחוב קינגסטון - הזוג האחרון שהיה בחנות - ושיילמתי בצ'ק. לאחר מכן טלפנתי לנציגי חברת אמריקן איירליינס, שהיו מוכנים להעביר אותן, על מנת שהאדם שאצלו התארחתי בדטרויט יאסוף אותן בשדה התעופה ויעביר אותן בזמן ליעדן, לאותו יהודי. אחד מתלמידי הישיבה הסיע אותי לשדה התעופה לה-גוורדיה, והתפילין הועלו למטוס.

"חזרתי ללונדון לא לפני שדיווחתי לרבי שהמשימה בוצעה, ואחרי שחיכיתי לשמוע שהתפילין נאספו כמתוכנן והועברו ליעדן.

"מספר חודשים לאחר מכן פגשתי את אותו אדם שוב בדטרויט ושאלתי אותו לגבי התפילין. הוא אמר לי שלא החמיץ שום יום. אפילו יום אחד כשנתקע בשלג, הספיק להניח תפילין לפני שקיעת השמש.

"הוא אמר לי: בגלל כל הטרחה שטרחת כדי לוודא שאני מקבל תפילין מיד למחרת אותו יום שבו הנחתי תפילין יחד, תפילין אלה חשובות לי במיוחד.

"כמעט באותן מילים שהרבי כתב לי".

# נוס תנחומין



בצער רב וביגון קודר משתתפים אנו באבלו הכבד של האי גברא רבא וחסידא ידידינו ותומך בית חב"ד חפציבה וקו החסידות 'נשמטא דאורייתא' בלב רחב ונפש חפצה ורבים נהנים ממנו עצה ותושייה, חיל נאמן של כ"ק אדמו"ר, יוזם ומייסד פעולות גדולות ונצורות בשטח הפצת המעיינות חוצה, ה"ה

## הנגיד הרה"ח ר' **חיים יעקב לעבאוויטש** שיחי'

בהילקח ממנו אביו היקר, אציל רוח, עניו וחסיד, ה"ה

הרה"ח ר' **ברוך מרדכי יהודה ז"ל**

בעל הנחמות ינחמם בכפלים

ומעתה ועד עולם ידעו אך טוב וחסד בטוב הנראה והנגלה

בהערכה ובהוקרה

הרב **יעקב יהודה שוורץ**, מנהל בית חב"ד שכ' חפציבה, בית שמש

## ישיבת תומכי תמימים המרכזית

לוד - כפר חב"ד

# נוס של תנחומין

בצער רב וביגון על האבידה הגדולה, משתתפים אנו בכל לב בצערו וביגונו של כמ"ע ידידנו ותומכינו הנעלה והנכבד, דגול מרבכה ורב פעלים, הנגיד הנדיב הרודף צדקה וחסד

## הרה"ח הרב **חיים יעקב שי' לעבאוויטש**

ומשפחתו שיחיו

עם פטירת אביו, הנכבד והנעלה, אוהב ותומך תורה, חסיד ועושה חסד וצדקה, נעים ההליכות ושמו מפארים

הרה"ח הרב **ברוך מרדכי יהודה ע"ה**

אלוקי הנחמות הרופא לשבורי לב ינחמם בכפלים ומעתה ועד עולם לא ידעו עוד צער ויגון ואך טוב וחסד הנראה והנגלה יהיו מנת חלקם תמיד

בשם רבנו ותלמידיהו

ההנהלה

**"הרבי פנה אליי ואמר:  
'עליך להיות בטוח ולזכור  
מה אמר כ"ק מו"ח  
אדמו"ר בשם אדמו"ר  
האמצעי, בשם אדמו"ר  
הזקן - שבכל העניינים  
הנוגעים ליראת שמיים -  
תהיה בהצלחה וידם על  
העליונה"**

הוא אדם שנתן עשירית מכל ההון הגדול שהרוויח, היה נדיב מאוד ובמהלך השנים התפתחה מערכת יחסים נהדרת בין משפחתו למשפחתו. שלוש מארבע בנותיו משמשות היום שלוחות של הרבי. "עד מהרה", כותב פיטר קלמס בספרו, "נוכחתי בתפקיד המרכזי שיש לו, לרבי, בחיי חסידיו. הקשבתי ביראת כבוד גוברת לסיפורים על מעלותיו המופלגות של הרבי. ובכל זאת, בהתחלה, לא חשתי שאולי יש בו איזו רלבנטיות מיוחדת גם לחיי שלי. הקשר בין רבי לחסידים לא היה חלק מן החינוך האנגלו-יהודי שקיבלתי, ועד לאותו זמן לא שמעתי איזכור כלשהו, מצד הורי או זקני, על מסורת כזו במשפחתנו. כאשר הציע הרב ווגל שאסע עמו לפגוש את הרבי בניו יורק, השבתי שגם אם זה יכול להיות מעניין לפגוש אישיות כה כריזמטית, הרי שבאותו רגע לא היו לי שום בעיות 'לוחצות', שום סבה או הצדקה 'לאכוף' את נוכחותי על הרבי ולגזול מזמנו היקר. למזלי התקש הרב ווגל, באמרו שעלי לנסוע ולו רק כדי לעשות עמו חסד. וכך החל קשר רב-אתגרים, מעורר-נפש ולגמרי בלתי צפוי. קשר זה לא דמה במאומה לשום דבר שחיותי אי פעם, ולא היה בו כלל מקום למוסכמות כמו 'לא לאכוף נוכחות'."

על אותה 'יחידות' מספר הרב ווגל: "נסעתי איתו יחד אל הרבי, והייתי כה נלהב באותם ימים שלא יכולתי לחשוב שאני יכול להביא מישהו ל'יחידות' בלי שהוא ילך קודם למקווה... הוא הלך למקווה לראשונה בחייו ונכנס ל'יחידות' של ארבעים וחמש דקות אצל הרבי ששינתה את חייו. 'יחידות' כשמה כן היא, ולפיכך לא נכנסתי עימו אל הרבי. "רוב ה'יחידות' עסקה בפיתוח ענייני ליובאוויטש, גיוס כספים עבור ליובאוויטש, תוכנית ה'דינר' הקרוב של 'ידידי ליובאוויטש באנגליה' וגובה השכר של המורים בבית הספר חב"ד; הרבי דיבר עימו גם על עסקיו והציע לו לבצע פעולות עסקיות שונות, ואז התייחס לסדרי לימוד התורה שקיבל עלי, באומרו:

'אינך צריך לבזבז זמן על קריאת המקור העברי, מאחר שקיימים תרגומים מצוינים באנגלית. חז"ל אומרים: 'לעולם ילמד אדם במקום שליבו חפץ'. בעיקר קיצור שולחן ערוך. הייתי רוצה לקבל ממך הצעות לתרגום ספרים שונים לאנגלית (סיפורים וכדומה) וכן (בחיוך), כמוכן, הייתי רוצה שאנשים ילמדו חסידות... כמו כן, עדיף ללמוד בקבוצה מאשר לבד... אתה, כמנהל חשבונות, צריך להיות



'שלוחו של אדם כמותו'. במחיצת הרבי לצד השליח הרב נחמן סודק ע"ה



הרב ווגל עם השחקן חיים טופול

ומהלכה. את רשימות ה'יחידות' המפורטות הדפיס מר קלמס בספר המאלף 'עצת הרבי תנח"ל', שבו ניתן למצוא את יחסו והשקפתו של הרבי לשלל נושאים מרתקים ונדירים. הרב ווגל מספר לנו על הקשר עם מר קלמס: "זה החל בכך שעלה לנו רעיון לעיין ב'ג'ואיש כרוניקל' - העיתון היהודי המרכזי של בריטניה - שבו פורסמו הודעות על לידות בקהילה היהודית, ולשלוח איחולי מזל טוב להורים. באותם ימים לא היו איזונים ביטחוניים, וה'ג'ואיש כרוניקל' הדפיס גם את שמות וכתובות כל יהודי בריטניה. "בשנת תשכ"ד התפרסמה הודעת מזל טוב ליהודי ושמו פיטר קלמס, רואה חשבון, וגם לו כתבתי מכתב המברך אותו להולדת בתו. בתגובה הוא שלח המחאה על סך שבעה פאונד. על סמך זה דפקתי על דלת ביתו וכך התפתח בינינו קשר. בשלב הראשון לימתי אותו כיצד להניח תפילין, הייתי נוסע לביתו מדי בוקר בשעה רבע לשמונה ולמדנו יחד, וכך הוא הלך והתקרב. "הוא הפך לתומך גדול מאוד של ליובאוויטש.

**באיזה אופן שיהי.**  
"זהו מסר מאוד ברור של הרבי לשלוחים: כל דבר שמהווה הסחת דעת מהשליחות החינוכית שלכם - בסופו של דבר יפיל אתכם. אין להתפשר אפילו במידה קטנה ביותר."

## סיפורו של פיטר קלמס

אישים רבים נקשרו לרבי באמצעות הרב ווגל. אחד המיוחדים שבהם היה מר פיטר (פנחס מאיר) קלמס, שהפך לחסיד קשור בלב ונפש לרבי, וזכה ל'יחידות' ארוכות שבהן הודרך אותו הרבי על כל צעד ושעל בענייני הכלל והפרט, ובליווי והדרכת הרבי היה שותף בולט בפעילות בקרב יהודי רוסיה ובעניינים נוספים (בהיכנסו ל'יחידות' היה מר קלמס מצטייד בפנקס קטן ובו היה מציין לעצמו בכותרות נקודות שדוברו, ולאחר כל 'יחידות' היה מתיישב בפינה שקטה לכתוב בפירוט את תוכנה

# כוס של תנחומין

בצער רב על האבידה הגדולה, משתתף הנני בכל לב בצערו הגדול ובאבלו הכבד של ידיד נפשי הנכבד והנעלה, רב פעלים, מסור ונתון בלו"נ לרבי, אחיעזר ואחיסמך לשלוחיו, מוסדותיו ומבצעיו הק', מפיץ ומפרסם תורת רבותינו נשיאינו, מקדש שם ליובאוויטש, איש החסד, בעל מידות תרומיות ומבורך בכשרונות

## הרה"ח הרב חיים יעקב לעבאוויטש שליט"א

ואחיו החשובים הרה"ח ר' שרגא שמואל שי',  
הרה"ח ר' מנחם מענדל שי', הרה"ח ר' אליעזר צבי שי',  
הרה"ח ר' מאיר שי', ואחיותיו לבית גליק וסראלאוויטש שתי'

עם פטירת אביהם הרה"ח הנעלה

הרב ר' ברוך מרדכי יהודה ע"ה

הרופא לשבורי לב יחזקם ויאמצם ובהמשך הצלחת

הפעילות המבורכת ימצאו חיזוק ונוחם

ובקרוב ממש נראה בקיום היעוד הקיצו ורננו שוכני עפר והוא בתוכם

בגאולה האמיתית והשלמה

החותם בדמע

ידידו ומוקירו

לוי יצחק מטוסוב

ויהפכו ימים אלה לשון ולטחה ולמועדים טובים.  
בברכת ה' ר' יעקב לעבאוויטש שליט"א  
בין הפערים... מן מיצר: ראה רשימות הצ"צ לאיכה ע"ו-ז. פיצר (הנלוה): להעיר מדרש"ל שכל המלכות נקראו ע"ש מצרים ע"ש שהם מצירות לישראל (ב"ר פס"ז, ד). לו... שיבוא נוסח "אני מאמין". ובפיה"ם להרמב"ם ר"פ חלק היסוד ה"ב ל'להאמין ולאמה שיבוא ולא יחשוב שיחאחר". תיעוד: ירמי' לא, יב. וראה יל"ש ירמי' רפד רנס: עלה כו' על מנת כו' והפכתו גו'. רשימות הצ"צ לאיכה ע' כו. יצפוד... נדחיו ישראל: ראה רמב"ם הל' מלכים ספי"א. יצפוד מלך: עכ"ל שאין הכוונה

"כי ה' אתנו". המענה של הרבי לאחר המחאות כנגד הנחת התפילין של הרב ווגל עם השחקן חיים טופול

וביקשתי: 'אני רוצה שתצטרף לתמיכה במבצע תפילין'. ביקשתי שלשכת הרב הראשי, בשיתוף קרן ליובאוויטש, תקבל עליה את האחריות על הפרסום, והוא הסכים.  
"כך עשינו, הדפסנו עשרת אלפים עלונים המסבירים את חשיבות הנחת התפילין והפצנו בכל בתי הכנסת בלונדון. נוסף לכך פרסמנו ב'לואיש כרוניקל' מודעה בת עמוד שלם - שמחירה היה גבוה מאוד. זו הייתה הפעם הראשונה שבה שיתפנו עימו פעולה בצורה כזו, וזה היה שלב ייחודי במערכת היחסים עימו.  
"באותם ימים הושק לראשונה באנגליה מחזה ושמו 'כנר על הגג' שנכתב על פי סיפורו של הסופר היהודי 'שלום עליכם'. השחקן הראשי במחזה זה היה שחקן יהודי ושמו חיים טופול - שבאותם ימים התפרסם מאוד. החלטתי שאני מוכרח להניח עימו תפילין. לקחתי את התפילין, נכנסתי מאחורי הקלעים בזמן ההתארגנות, הנחתו לו אותן והצלם שהיה בתיאטרון המקומי תיעד זאת. נתתי לו את התפילין במתנה, וה'לואיש כרוניקל' פרסם תמונה של התפילין שניתנו לו. זה היה מהלך שסייע רבות לקמפיין 'מבצע תפילין' ועורר יהודים רבים לקיים את המצווה.  
"בעקבות כך, עיתון חרדי שיצא לאור באותם ימים באנגליה, תקף את ליובאוויטש - הייתכן שמניחים תפילין ליהודי שאינו שומר תורה ומצוות, ועוד עושים זאת בתיאטרון (צריך להבין שבאותם ימים התפיסה שיהודי אורתודוקסי צריך לחבק יהודי שאינו שומר תורה ומצוות - הייתה בלתי מתקבלת על דעתו של יהודי חרדי מצוי. הרבי יצר תנועה חדשה שעוררה התנגדות והרימה גבות רבות, וכיום כולם ב"ה הולכים לאורה).  
"דיווחתי לרבי על אשר עשיתי וצירפתי את המתקפה שפורסמה כנגד חב"ד ושאלתי אם נהגתי נכון.  
"במכתב הבא שקיבלתי מהרבי, הוסיף הרבי בכתב יד קודשו את הברכה (המתפרסמת בזה לראשונה): הצלחה רבה בעבודת הקודש ולא להתרשם כלל מפני כו', כי ה' אתנו.  
"קראתי את המכתב הזה שוב ושוב. 'ה' אתנו'. הרבי לא כתב 'ה' איתו'. הרבי כלל אותי עימו... התחושה המחבקת והמנחמת הזאת, כמו בכל פעם, רוממה את הרוח, העניקה כוחות. חלקתי את התשובה המאלפת הזו עם כולם, וזה הוביל לתנופה אדירה ביותר של 'מבצע תפילין' - כאן, ובכל העולם".

הרב ווגל עם ראש הממשלה לשעבר מר בנימין נתניהו

**"הרבי הוסיף: צריך להזכיר להם ש"משנכנס אדר - מרבים בשמחה", זהה מתייחס גם לתושבי לונדון. ואז הוסיף הרבי בחיזוק: 'ואולי זה מתייחס במיוחד ליהודים בלונדון..."**

"כשיצא, בירכתי אותו לשלום, ערכנו היכרות ושאלתי אותו בעדינות אם הוא יכול לחלוק עימי משהו מדבריו של הרבי. הוא נענה בחיוב וסיפר: 'אמרתי לרבי שאני נוסע לאנגליה ואחד הדברים שאעשה הוא שאעזור לשלוחים של הרבי באנגליה'. וכיצד הגיב הרבי? - שאלתי. 'הרבי הודה לי, הוא סיפר, 'אמר: 'השלוחים שלי יעזרו לך...'  
"כשפרצה מלחמת ששת הימים והרבי יצא ב'מבצע תפילין' הגעתי למשרדו של הרב יעקובוביץ



הרב ווגל עם ראש הממשלה לשעבר מר בנימין נתניהו

דמות נוספת שקירב הרב ווגל היה ר' בנימין רייזר - גם הוא רואה חשבון במקצועו, שהתקשר אל הרבי וזכה לשעות ארוכות של 'יחידות' והדרכות על כל צעד ושעל.  
"ר' בנימין רייזר היה אחד מראשוני השותפים של ליובאוויטש בלונדון שעימם היה לי קשר. הגעתי אליו, הוא הבטיח לי תרומה יפה מאוד ובעקבות כך המשכתי לבקרו ולשמור על קשר עימו. הייתי יושב איתו שעות ארוכות, לעיתים הייתי חוזר הביתה בשתיים או שלוש לפנות בוקר, אבל חשתי שהאיש הזה באמת מסוגל להבין ולהיות מחובר בפנימיות. "כעבור שנה או שנתיים התעוררו בעיות בעסקיו וראיתי בכך הזדמנות מתאימה. 'אני חושב', אמרתי לו, 'שאתה צריך ללכת לבקר את הרבי'. הוא שאל אם אבוא איתו, השבתי בחיוב ונסענו ל-770.  
"ר' בנימין נכנס ל'יחידות' ארוכה, ואף שלא תכננתי להיכנס ל'יחידות' באותו ביקור הרבי ביקש שאכנס. נכנסתי אחרי ר' בנימין, הרבי לא אמר לי דבר על אודותיו ורק בירכני בעניין מסוים, והוסיף: 'נו, מ'וועט זיך זעהן אין גיכ' [נו, נתראה בקרוב]. "לא הבנתי מדוע הרבי אומר זאת, שבנו ללונדון וכעבור חודש, כשר' בנימין ביקש ממני שוב לנסוע עימו ל-770 - עתה הבנתי.  
"בכל אופן, זו הייתה ה'יחידות' הראשונה. הפכנו להיות קרובים מאוד, התוודענו רבות בביתו באותן שנים ועשינו דברים רבים יחד".  
ר' בנימין הפך להיות חסיד נלהב לכל דבר ועניין, עם כל משפחתו, והוציא את הספר הראשון שיצא על חב"ד - 'אתגר' (Challenge), שזכה לליווי רב מהרבי והדרכה על כל צעד ושעל.  
"לפני כעשר שנים", מספר הרב ווגל, "חיתן ר' בנימין ע"ה נכד. הוא אמר קצת 'לחיים', ניגש אליי ואמר בדמעות בעיניים: 'איך התחושה לדעת שמה שנהיה מכל אחד מבני משפחת רייזר - בלי עין הרע, זו משפחה גדולה - אירע בזכות ההשפעה של דפיקות על הדלת?..."

רוח של 'ופרצת' פיעמה בקרבו של הרב ווגל לאורך כל שנות הפעילות והניעה אותו לעשות מעשים בלתי שגרתיים. "בשנת תשכ"ז, לאחר מלחמת ששת הימים, כאשר יצא הרבי ב'מבצע תפילין', פתחנו בתנופה אדירה סביב המבצע בלונדון.  
"כשנה קודם לכן מונה לרבה הראשי החדש של בריטניה הרב עמנואל יעקובוביץ, שעד לאותה עת היה רב בניו יורק, ולקראת המינוי הוא הגיע לקבל את ברכת הדרך מהרבי. הוא הגיע ל'יחידות', וב'השגחה פרטית' מופלאה הייתי באותו ערב ב-770.

עיר לחשיבותה של הנהלת חשבונות במחשבת היהדות. יש להגיע למאזן מדויק בין הצד הימני של פנקס החשבונות לבין צידו השמאלי; בין שיש הפרש של שילינג אחד או של מאה שטרלינג, הרי החשבון שגוי. כך גם במצוות התורה: כל התרי"ג, גדולות קטנות: אם זונחים אחת מהן המאזן לא יעלה יפה.  
"מאז, הקשר של פיטר קלמס עם הרבי הלך והתהדק, ונמשך עד יומו האחרון".

## 'נתראה בקרוב'

דמות נוספת שקירב הרב ווגל היה ר' בנימין רייזר - גם הוא רואה חשבון במקצועו, שהתקשר אל הרבי וזכה לשעות ארוכות של 'יחידות' והדרכות על כל צעד ושעל.  
"ר' בנימין רייזר היה אחד מראשוני השותפים של ליובאוויטש בלונדון שעימם היה לי קשר. הגעתי אליו, הוא הבטיח לי תרומה יפה מאוד ובעקבות כך המשכתי לבקרו ולשמור על קשר עימו. הייתי יושב איתו שעות ארוכות, לעיתים הייתי חוזר הביתה בשתיים או שלוש לפנות בוקר, אבל חשתי שהאיש הזה באמת מסוגל להבין ולהיות מחובר בפנימיות. "כעבור שנה או שנתיים התעוררו בעיות בעסקיו וראיתי בכך הזדמנות מתאימה. 'אני חושב', אמרתי לו, 'שאתה צריך ללכת לבקר את הרבי'. הוא שאל אם אבוא איתו, השבתי בחיוב ונסענו ל-770.  
"ר' בנימין נכנס ל'יחידות' ארוכה, ואף שלא תכננתי להיכנס ל'יחידות' באותו ביקור הרבי ביקש שאכנס. נכנסתי אחרי ר' בנימין, הרבי לא אמר לי דבר על אודותיו ורק בירכני בעניין מסוים, והוסיף: 'נו, מ'וועט זיך זעהן אין גיכ' [נו, נתראה בקרוב]. "לא הבנתי מדוע הרבי אומר זאת, שבנו ללונדון וכעבור חודש, כשר' בנימין ביקש ממני שוב לנסוע עימו ל-770 - עתה הבנתי.  
"בכל אופן, זו הייתה ה'יחידות' הראשונה. הפכנו להיות קרובים מאוד, התוודענו רבות בביתו באותן שנים ועשינו דברים רבים יחד".  
ר' בנימין הפך להיות חסיד נלהב לכל דבר ועניין, עם כל משפחתו, והוציא את הספר הראשון שיצא על חב"ד - 'אתגר' (Challenge), שזכה לליווי רב מהרבי והדרכה על כל צעד ושעל.  
"לפני כעשר שנים", מספר הרב ווגל, "חיתן ר' בנימין ע"ה נכד. הוא אמר קצת 'לחיים', ניגש אליי ואמר בדמעות בעיניים: 'איך התחושה לדעת שמה שנהיה מכל אחד מבני משפחת רייזר - בלי עין הרע, זו משפחה גדולה - אירע בזכות ההשפעה של דפיקות על הדלת?..."

## 'כי ה' אתנו'

רוח של 'ופרצת' פיעמה בקרבו של הרב ווגל לאורך כל שנות הפעילות והניעה אותו לעשות מעשים בלתי שגרתיים. "בשנת תשכ"ז, לאחר מלחמת ששת הימים, כאשר יצא הרבי ב'מבצע תפילין', פתחנו בתנופה אדירה סביב המבצע בלונדון.  
"כשנה קודם לכן מונה לרבה הראשי החדש של בריטניה הרב עמנואל יעקובוביץ, שעד לאותה עת היה רב בניו יורק, ולקראת המינוי הוא הגיע לקבל את ברכת הדרך מהרבי. הוא הגיע ל'יחידות', וב'השגחה פרטית' מופלאה הייתי באותו ערב ב-770.